

Mesaj 185

Revistă semestrială a elevilor Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila,
județul Ilfov

Din sumar:

- ❖ **Interviuri:**
 - cu doamna inspector general al Inspectoratului Școlar Ilfov, prof. dr. **Daniela Barbu**;
 - cu doamna prof. **Vasilica Ștefania Duminică**, directoarea Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila;
- ❖ **Nouă pagini dedicate poetului George Coșbuc**
- ❖ **Scurt istoric al revistei Mesaj 185**
- ❖ **Concurs tematic cu premii**

CUPRINS

Interviu cu Daniela Barbu, inspector școlar județean la inspectoratul Școlar Județean Ilfov	3
Interviu cu doamna directoare Vasilica Ștefania Duminică	5
Revista noastră. Scurt istoric	9
Debut – Răzvan Costache	11
Invitație la lectură	12
Antologia <i>Mesajului</i> – George Coșbuc, <i>La oglindă</i>	13
Sport	15
Concurs tematic	16
<i>Povestea Raniei</i>	17
<i>Un proiect educativ de mare succes</i>	21
<i>George Coșbuc, ieri și azi</i>	23
Întrebările concursului despre G. Coșbuc.....	27
Sondaj de copil.....	28

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Profesor îndrumător: **IOAN GHEORGHÎȘOR**

Redactori: prof. Ștefania Duminică, prof. Anamaria Ivan, Cosmin Avramescu, Ioana Barbu, Răzvan Costache, Rania Derweesh, Andrei Nadane, Denisa Scorici

Adresa redacției: Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu”, Chitila, Șos. Banatului, nr. 75 (Biblioteca școlii); tel. 0214363010; 0727025866

ISSN 2558-8397; ISSN-L 2558-8397

„Apreciez faptul că sunteți *altfel*, în sens pozitiv”

spune doamna **DANIELA BARBU**, inspector școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Ilfov

Stimată Doamnă Inspector General, ce latură apreciați mai mult în ceea ce privește Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila?

Apreciez bucuria, dăruirea și deschiderea cadrelor didactice și a elevilor către comunitate prin proiecte realiste și creative, apreciez faptul că sunteți ”altfel”, în sens pozitiv.

Ce ne recomandați să mai facem, pentru a avea rezultate și mai bune?

Să rămâneți conectați la realitate, să valorificați orice oportunitate, să învățați de la cei din jur, să vă concentrați pe propria reușită și nu pe eșecul altora, să vă autoevaluați cu obiectivitate și să nu renunțați să vă urmați idealul.

Revista noastră are, în principal, un conținut literar-artistic. Din păcate, numărul elevilor creatori

este tot mai mic. Prin ce mijloace și metode poate Inspectoratul Școlar Ilfov diminua acest neajuns, având în vedere că la activitățile organizate de CCD Brănești – de altfel, interesante – e greu să ajungem prea des din Chitila?

Elevii creatori, așa cum i-ați denumit în mod original, sunt orientați către acest domeniu dintr-o motivație intrinsecă, dar și ca urmare a unui proces de stimulare externă. Inspectoratul Școlar Județean Ilfov oferă școlilor cadrul specific și consiliere pentru a dezvolta mici proiecte la nivelul comunităților locale care să stimuleze creativitatea și creația în egală măsură.

Probabil cunoașteți rezultatele deosebite ale celor două cercuri artistice: Credință și culoare (pictură) și Prietenii muzicii (Ansamblul „Dorulețul”). Prin readucerea în atenția școlii

ilfovene a revistei Mesaj 185, al cărei prim număr tipărit datează din 1998 și care a ajuns la numărul 17, dorim să (re)creăm un al treilea pol al vieții extracurriculare chitilene. În acest demers, ne-ar interesa ca una dintre paginile publicației noastre să includă, în fiecare număr, colaborări ale inspectorilor de la IȘJ sau CCD Ilfov, ale unor profesori metodiști din județ. Putem să începem cu dumneavoastră?

Desigur, cu mare bucurie și cu încredere că putem ajuta.

Dacă Inspectoratul Școlar Ilfov va avea nevoie de sprijinul nostru în derularea activităților sale, vi-l putem oferi cu mare plăcere...

Vă mulțumesc în numele meu și al colegilor mei din Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și îmi exprim încrederea într-un frumos și util parteneriat. Vă doresc succes în noul an școlar și mulți ani pentru Mesaj 185.

Profesorul fondator și îndrumător al revistei *Mesaj 185*,
IOAN GHEORGHISOR

ULTIMA ORĂ

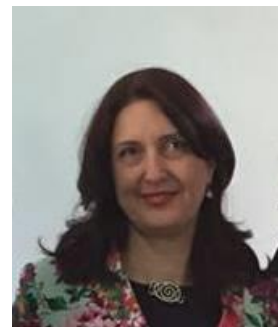

În cadrul Concursului de machete INVENTICA, ajuns la cea de-a VI-a ediție, elevii **Dragosin Maria, Pânzariu Daniela Petronela, Andrei Elena Daniela și Dina Denis** – toți din clasa a VIII-a A – au câștigat locul întâi la faza regională și locul al II-lea la etapa națională, fiind recompensați cu un videoproiector și, respectiv, cu suma de 4000 de lei. Premiile au fost acordate pentru dotarea laboratorului de fizică.

Elevii au fost îndrumați în demersul lor de doamna profesoară **Mariana Leafă**.

„Pus în situații diferite, elevul devine actor al propriei dezvoltări”,

e de părere doamna directoare a Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila, **Vasilica Ștefania Duminică**

Relatați-ne, pe scurt, un moment din viața dumneavoastră de elevă care vă vine în minte, în aceste momente?

Am multe amintiri plăcute din viața de elevă, dar am și momente pe care le-aș lăsa să se estompeze. Chiar dacă am avut, în școala generală, rezultate foarte bune la învățătură, m-am cam „pus” cu băieții și nu puține au fost momentele când am avut altercații cu ei.

Amintirea cea mai stăruitoare o am din clasele primare, când am primit o lecție de neuitat de la învățătoarea mea. Vecinul și prietenul meu cel mai bun îmi era, bineînțeles, și coleg de bancă. În clasa a doua, „tovarășa” – cum îi spuneam noi pe vremea aceea – a considerat că e mai

bine să avem colegi diferiți, așa că am ajuns să stăm unul în spatele celuilalt. Eram tot timpul întoarsă la bancă pentru că aveam mereu ceva important de împărtășit colegului meu. Biata învățătoare trebuia să ne facă permanent observații, până când, într-o zi, chiar după ce schimbasem câteva cuvinte cu colegul din spate, m-a fixat cu privirea și s-a adresat întregii clase cu următoarele cuvinte: „Ați observat că de când am mutat-o pe Vali, nu prea mai vorbește în timpul orei?” Vă asigur că această remarcă a făcut din mine cel mai cuminte copil din școală și mi-a oferit prima lecție de pedagogie pe care chiar am aplicat-o mai târziu.

Pe o scară de la 1 la 10, unde ați situa școala din Chitila?

E greu de făcut o apreciere de acest fel. Complexitatea contextului sociocultural și economic al orașului se regăsește și la nivelul instituției școlare și cunoaștem cu toții că există extreme atât în ceea ce privește situația la învățătură, cât și în ceea ce privește disciplina. Pentru a răspunde totuși întrebării, aș spune că ne situăm undeva între 8 și 9, dar tindem către 10!

Ce aspecte din școala noastră vi se par mai demne de remarcat?

În primul rând, putem vorbi despre numeroasele participări la olimpiade și concursuri, iar rezultatele obținute reprezintă indicatori de performanță incontestabili. La aceasta se adaugă interesul acordat de către colegii mei pregătirii suplimentare a elevilor pentru evaluările naționale și pentru recuperarea rămănelor în urmă. Aș continua cu proiectele educaționale adaptate nevoilor

identificate cu ajutorul părinților și elevilor, precum și cu extinderea parteneriatelor cu toți factorii interesați să sprijine un învățământ de calitate în Chitila.

Cum vedeți viitorul apropiat al acestei școli?

Pentru că este o școală „vie”, mă aștept „să crească”, să se dezvolte în concordanță cu așteptările elevilor, ale părinților, ale comunității locale, un lucru posibil doar prin efortul conjugat al tuturor.

Ce apreciați la un elev: a) faptul că doar învață de 10 la toate materiile; b) preocupările lui extrașcolare cu rezultate de excepție, dar fără a avea și rezultate foarte bune la învățătură; c) elevul complet, care și învață, dar se și implică în activități cultural-artistice sau sportive? Având în vedere că intuim răspunsul, vă rugăm să ne oferiți o argumentare mai detaliată.

Da, e adevărat că înclin spre cea de-a treia variantă, dar nu i-

aș spune „elevul complet”. Consider că este vorba, mai degrabă, despre elevul care experimentează, care dorește să afle, prin acțiune directă, măsura posibilităților, dar și descoperirea propriilor aptitudini și înclinații. Pus în situații diferite, elevul devine actor al propriei dezvoltări, întâi pentru că se cunoaște mai bine pe sine și apoi pentru că poate să gestioneze direct procesul evoluției personale.

Elevii școlii au obiceiul, bazându-se mai mult pe criterii subiective, nu profesionale și morale, să stabilească ierarhii ale profesorilor. Cum vi se pare acest aspect al vieții lor și cum îl combateți, dacă el vi se pare nelalocul lui?

Probabil că nu e vorba doar despre elevii școlii noastre. Tentația aceasta de a stabili ierarhii o au copiii, pentru că și adulții din jurul lor o fac. Trebuie combătut acest obicei? Desigur, e la îndemâna noastră să o facem. Așteptările elevilor în ceea ce ne privește vizează un comportament

profesionist, consecvent și corect.

În prelungirea întrebării anterioare, considerați că școala chitileană beneficiază de un corp profesoral suficient de valoros și de un climat educativ corespunzător pentru a diminua migrația elevilor spre unități școlare bucureștene?

Întotdeauna este loc de mai bine, dar colegii mei sunt dedicați profesiei lor și implicați în crearea unui mediu prietenos pentru elevi. Să știți că există și elevi care revin la noi la școală pentru că abia prin comparație înțeleg ce le oferă unitatea noastră de învățământ.

Disciplina elevilor din Chitila lasă de dorit, în special la clasele gimnaziale. Aveți un plan de măsuri în acest sens?

Planul de măsuri există la nivelul fiecărei clase, stabilit de diriginte și se înscrie în reperele generale cunoscute: cunoașterea, respectarea și aplicarea

regulamentului școlar, asigurarea unei legături permanente cu familiile elevilor, analizarea și dezbateră cazurilor de indisciplină.

Ce carte ați recomanda elevilor pentru acest sfârșit de an?

Nu pot alege doar un titlu, așa că voi face două recomandări: *Minunea* de R. J. Palacio, pentru elevii mai mici, iar pentru cei din clasele a VII-a și a VIII-a *De veghe în lanul de secară* de J. D. Salinger.

Știm că ați încurajat mereu activitatea revistei școlii. Pentru a ști ce a însemnat ea în viața foștilor noștri elevi, în acest număr am inclus și un

scurt istoric al publicației noastre, care, din păcate, a cunoscut, pe parcurs, mai multe perioade de întrerupere. În ce mod credeți că ați putea contribui pentru evitarea unei noi discontinuități în existența Mesajului 185?

Mă aștept ca activitatea redacțională să fie una ritmică, așa că nu-mi rămâne decât să identific, împreună cu consiliul de administrație al școlii, surse de finanțare pentru a asigura publicarea revistei. Să nu uităm că „Viitorul începe acum!”

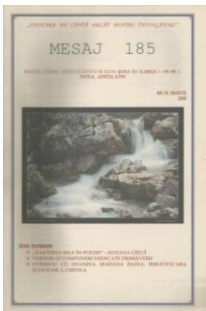
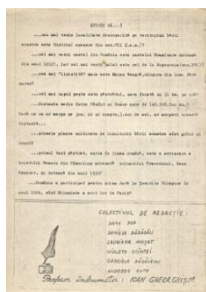
Ioan Gheorghisor,
profesorul îndrumător al revistei,
Cosmin Avramescu, elev

REVISTA NOASTRĂ

- scurt istoric -

Întrucât elevii de azi ai școlii, din motive obiective, nu știu aproape nimic despre revista școlii lor, care a apărut cu perioade lungi de întrerupere, considerăm că este oportun să prezentăm un scurt istoric al Mesajului 185.

În 1984, în condiții grafice modeste, apare primul număr al revistei școlii mari din Chitila. Un interviu cu directorul școlii de atunci, profesorul Ion Vișoiu, se află la locul de onoare, la pagina 3, sumarul publicației oferind, în continuare, un scurt istoric al localității noastre, semnat de **prof. Ioan Gheorghișor**, inițiatorul revistei și îndrumătorul tuturor numerelor apărute până azi. Știri, comentarii, rubrici de divertisment, o pagină în limba engleză, o traducere, din aceeași limbă, a unei schițe de Jack London, realizată de Daniela Bărăgău, versuri originale semnate de elevi precum Dana Pop, Luminița Gheorghe, Maria-Elena Costea, daniela Bărăgău, Violeta Scînteii completează un număr care oferă și un câteva file din jurnalul unei expediții a copiilor școlii în Delta Dunării, aparținând cronicarului Dana Pop. Păcat că revista nu a putut fi

tipărită, deși s-au făcut demersuri în acest sens.

Seria nouă, în cadrul căreia s-au editat și numere în tiraje de cinci sute de exemplare, toate sub numele de **Mesaj 185** (pentru cine încă nu știe, cifra 185 făcea parte din numele vechi al școlii noastre), a început în anul 1998. *Numărul 1*, singurul apărut doar în alb-negru, fixează două rubrici ce nu vor fi abandonate pe parcursul a multe numere: *Foștii noștri elevi* și *Ne mândrim cu...* Mai amintim, din sumarul acestui număr, interviul cu doamna Mariana Badea, fosta bibliotecară a școlii, și *Panoul de onoare*. Numerele următoare, unele duble- unul chiar triplu, au apărut în intervalul ianuarie 1999 – iunie 2001.

Cele mai interesante pagini includ interviuri (de exemplu, unul cu primarul Chitilei de ieri și de azi, domnul Emilian Oprea, altul cu maestrul Gh. Georgescu, dirijorul ansamblului *Dorulețul*, preotul Mihai Voicu, fosta campionă mondială la șah, Carmen Voicu,), anchete, știri din activitatea desfășurată în școală, sub genericul *Cu plus, cu minus*, rubrica *Antologia „Mesajului”*: *Cele mai frumoase poezii din literatura română*,

sondaje de opinie, pagini de istorie, un *dicționar tematic*, topuri muzicale realizate de elevi, versuri și proză aparținând elevilor școlii, cronici, divertisment, curiozități, sport, concusuri cu premii oferite de redacția revistei. Toate acestea, bogat și inspirat ilustrate. Un număr special – numărul 6/2000, dedicat integral poetului Mihai Eminescu, a obținut premiul al doilea la un concurs național al revistelor școlare.

Începând cu numărul 12, revista a apărut numai în numere unice. Au apărut rubrica *Ora de religie* și s-a diversificat conținutul publicației. Găsim în aceste numere interviuri cu proferoarele Vasilica Duminică, Nicoleta Stănică, Rădița Mincu, cu eleve talentate, cu scriitorul Nicolae Tache, cu boxerul Vasile Dragomir, campion mondial, și chiar exerciții care veneau în ajutorul elevilor de clasa a VIII-a.

Ultimele două numere, apărute în noiembrie 2008 și, respectiv, în martie 2009, au apărut având un profil schimbat, unul tematic: **literar-artistic**. Sunt publicate aici multe creații ale elevilor membri ai cercului de literatură **Mesaje literare**, condus de prof. Ioan Gheorghișor, creații premiate la diferite concursuri naționale. Vedeta acestor numere este Roxana Gîrță, cea mai talentată dintre copiii-poeti. Interviurile au ca interlocutoare pe profesoara Anca Palamar, consilier școlar, și din nou pe

Mariana Badea, bibliotecara școlii de la acea vreme.

Ajutoarele profesorului Ioan Gheorghișor, coordonatorul revistei *Mesaj 185*, pe parcursul numerelor apărute, au fost profesoarele Anamaria Cistelecan, Rori-Maria Gheorghișor și Vasilica Duminică. Cei mai activi dintre elevii care au lucrat în redacția revistei, de-a lungul timpului cât a apărut aceasta, au fost Roxana Gîrță, Cristina Cistelecan, Ioana Cazan, Ana-Maria Badea, Adina Vâlcea, Raluca Voinea, Andrea Gherasim, Alexandru Tănase. Revista a fost premiată, de mai multe ori, la concursurile de profil, de cele mai multe ori cu premiul I la etapa județeană, obținând chiar și Trofeul „Revista școlară ilfoveană”.

Redacția

P.S. Ar fi nedrept să uităm să consemnăm și faptul că, în lungile perioade când revista și-a încetat, temporar, apariția, din diverse motive, au văzut lumina tiparului suplimente interesante, între care unul care a consemnat, cu bogate ilustrații, aspecte din activitatea desfășurată în săptămâna „Școala altfel”, sub genericul *Cealaltă învățătură*, în aprilie 2012. Alături de profesorul îndrumător **Ioan Gheorghișor** a muncit, între alții, cu deplin folos, fosta lui elevă, azi studentă la Medicină, **Elena Popa**.

RĂZVAN COSTACHE,
clasa a V-a E

COPILĂRIA MEA

Copilăria mea este la țară
Unde bunicii spun povești de-
odinioară
Și unde iarba crește mai încet,
Iar florile le strâng buchet.

Copilăria-i minunată
Și n-aș vrea să o pierd vreodată,
Vreau s-o iau cu mine-n zbor
Și s-o duc în viitor.

TRANSALPINA

Minunată-i Transalpina
Când o străbați cu mașina,
Poți s-o urci chiar și pe jos
Dacă ești mai curajos.

Brazi înalți tu poți vedea,
Aer curat poți respira,
Iar la cota două mii
Sunt mioare sute, mii.

VACANȚA MARE

Eu te rog, vacanță mare,
Să mai stai puțin la soare
Și când toamna va veni
Tu tot pe la noi să fii!

Noi visăm o ploaie mare
Să ude școala pe picioare,
Iar dacă s-o dărâma
Asta e! Ne-om bucura...

Invitație la lectură

UN ROMAN CAPTIVANT

Filmul „**Orașe de hârtie**” este o ecranizare a cărții cu același nume a lui John Green. După ce am văzut filmul, mi-am procurat cartea și am citit-o pe nerăsuflate (trebuie să recunosc că nu m-au atras, până în acele momente, cărțile lui Green).

Subiectul romanului nu e complicat și are, în fundalul său, o poveste de iubire. Quentin Jacobsen, eroul principal, este îndrăgostit lulea de vecina sa, Margo Roth Spiegelman, tovarășa lui de joacă din prima copilărie. Cu timpul însă, relația lor se răcește, ei ajungând să se poarte ca niște străini. Timpul trece, iar ei ajung în clasa a XII-a.

Intriga cărții constă în schimbarea produsă de relația dintre cei doi, când ei ajung la sfârșitul clasei a XII-a. Margo îi cere lui Quentin să fie șoferul ei o noapte întreagă, într-o plimbare lungă prin oraș. Când, dimineața, fata dispare, tânărul ei prieten are la dispoziție câteva indicii, ca să o găsească. Să o găsească și să înțeleagă de ce a recurs la această strategie.

Personajele sunt vii, iar Margo e o eroină complexă și enigmatică. Quentin este un băiat simplu, prietenos, cu ideluri comune: să urmeze o facultate, să muncească și să-și întemeieze o familie.

„Orașe de hârtie” este una dintre cărțile mele preferate și o recomand cu căldură celor care doresc să citească un roman captivant, în care aventura, romantismul și umorul fac casă bună.

IOANA BARBU,
clasa a VII-a B

La oglindă

de George Coșbuc (1866-1918)

Azi am să-ncrestez în grindă
Jos din cui acum, oglindă!
Mama-i dusă-n sat! Cu dorul
Azi e singur pușorul,
Și-am închis ușa la tindă
Cu zăvorul.

Iată-mă! Tot eu, cea veche!
Ochii? hai, ce mai pereche!
Și ce cap frumos răsare!
Nu-i al meu? Al meu e oare?
Dar al cui! Și la ureche,
Uite-o floare.

Asta-s eu! Și sunt voinică!
Cine-a zis că eu sunt mică?
Uite, zău, acum iau seama
Că-mi stă bine-n cap năframa,
Și ce fată frumușică
Are mama!

Mă gîndeam eu că-s frumoasă!
Dar cum nu! Și mama-mi coasă
Șorț cu flori, minune mare

Nu-s eu fată ca oricare:

Mama poate fi făloasă
Că mă are.

Știi ce-a zis și ieri la vie?
A zis: -"Ce-mi tot spun ei mie!
Am și eu numai o fată,
Și n-o dau să fie dată:
Cui o dau voiesc să-mi fie
Om odată".

Mai știu eu! Și-așa se poate!
Multe știu, dar nu știu toate.
Mama-mi dă învățătură
Cum se țese-o pînzătură,
Nu cum stau cei dragi de vorbă
Gură-n gură.

N-am să Țes doar viața-ntreagă!
Las' să văd și eu cum se leagă
Dragostea - dar știu eu bine!
Din frumos ce-l placi ea vine -
Hai, mă prind feciorii dragă
Și pe mine!

Că-s subțire! Să mă frîngă
Cine-i om, cu mîna stîngă!
Dar așa te place dorul:
Subțirea, cu binișorul
Cînd te strînge el, să-ți strîngă
Tot trupușorul.

Brațul drept dacă-l întinde
Roata peste brîu te prinde
Și te-ntreabă: -"Dragă, strîngu-l?"
Și tu-l cerți, dar el, nătîngul,
Ca răspuns te mai cuprinde
Și cu stîngul.

Iar de-ți cere și-o guriță -
Doamne! Cine-i la portiță?
Om să fie? Nu e cine!
Hai, e vîntul! Uite-mi vine
Să văd oare cu cosița
Sta-mi-ar bine?

O, că-mi stă mie-n tot felul!
Să mă port cu-ncetinelul:
Uite salbă, brîu, și toate!
Și cosițe cumpărate,
Stai, să-nchei și testamentul
Pe la spate.

Uite ce bujor de fată
Stai să te sărut o dată!
Tu mă poți, oglinda, spune!
Ei, tu doară nu t-ei pune
Să mă spui! Tu ai, surată,
Gînduri bune.

De-ar ști mama! Vai, să știe
Ce-i fac azi, mi-ar da ea mie!
D-apoi! N-am să fiu tot fată,
Voi fi și nevest-odată:
Las' să văd cît e de bine
Măritată.

Că mi-a spus bunica mie
Că nevasta una știe
Mai mult decît fata, juna,
Ei, dar ce? Nu mi-a spus buna
Și mă mir eu ce-o să fie
Asta una!

Brîu-i pus! Acum, din ladă
Mai ieu șorțu! O, să-mi șadă
Fata cum îmi stă nevasta...
Aolio! Mama-n ogradă!
Era gata să mă vadă
Pe fereastră.

Ce să fac? Unde-mi stă capul?
Grabnic, hai să-nchid dulapul,
Să mă port să nu mă prindă.
Salba, jos! Și-n cui, oglindă!
Ce-am uitat? Închisă ușa
De la tindă.

Intră-n casă? O, ba bine,
Și-a găsit niște vecine,
Stă la sfat... toată-s văpaie!
Junghiul peste piept mă taie:
Doamne, de-ar fi dat de mine,
Ce bătaie!

(Balade și idile, 1893)

MENS SANA IN CORPORE SANO

🏆 OINĂ: După ce a obținut **locul I la etapa regională**, echipa de oină a școlii noastre, antrenată de prof. Marian Gîrleanu, a participat la **faza națională** pentru elevii de gimnaziu, desfășurată la Constanța, unde a obținut o **mențiune**.

🏆 CROS: La ambele categorii – băieți și fete – elevii noștri au obținut **locul I la faza județeană și mențiune la etapa națională**. La etapa națională a concursului de cros pentru învățământul gimnazial, eleva **Daniela Vasile** s-a clasat pe locul V.

🏆 FOTBAL: La Olimpiada Națională a Sportului Școlar, micii fotbaliști și micile fotbaliste s-au clasat pe **locul I la etapa județeană**, atât la băieți, cât și la fete, și au luat mențiune la faza regională.

🏆 TETLATLON: La echipe, am obținut **locul I** pe județ și mențiune la faza regională.

🏆 La concursul „PRIETENII POMPIERILOR”, etapa județeană, elevii noștri au câștigat locul I la băieți și locul al II-lea la fete.

🏆 La concursul județean școlar de ȘAH „Elisabeta Polihroniade”, echipa Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu” a obținut o mențiune.

🏆 *SĂPTĂMÂNA EUROPEANĂ A SPORTULUI*: În perioada 10-16 septembrie 2016, la „școala mare” din Chitila, sub egida Federației Române *Sportul pentru toți* au fost organizate manifestări sportive. Coordonatorul activităților pentru gimnaziu, din partea județului Ilfov, a fost prof. Marian Gîrleanu.

🏆 *ZIUA EUROPEANĂ A SPORTULUI ȘCOLAR*: Pe data de 30 septembrie, în orașul nostru s-au desfășurat activități

(cros, fotbal, oină, rugby tag). Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu” a fost singura școală ilfoveană care a fost înscrisă pe site-ul european specific.

ARTA ÎN ANTICHITATE

Răspundeți, pe scurt, la următoarele întrebări:

1. Ce înălțime avea Farul din Alexandria?
2. Cum se numește arhitectul care a construit Forul lui Traian?
3. De unde vine termenul *mausoleu*?
4. Din ce material este realizată sculptura „Lupoaica de pe Capitoliu”?
5. Ce statuie antică, aparținând lui Myron, a devenit simbolul atletismului?
6. Care a fost, în Antichitate, cel mai important centru meșteșugăresc și artistic din insula Creta?
7. Cine este înfățișat frecvent în sculptura indiană?
8. În ce parte a Chinei se află Marele zid?
9. Care dintre minunile lumii antice dăinuie până astăzi?
10. Pe care dintre zei îl reprezintă statuia Colosul din Rhodos?

Notă: Taloanele conținând răspunsurile la întrebări, completate citeț, vor fi depuse în cutia specială, aflată la sediul redacției (biblioteca școlii). La concurs pot participa și elevi din alte școli. Răspunsurile se vor publica în numărul viitor al revistei noastre. Concursul este dotat cu premii în obiecte, oferite, prin tragere la sorți, de către sponsorii noștri, celor care vor răspunde corect la cele mai multe întrebări.

TALON DE CONCURS NR. 1

Numele și prenumele elevului.....

Clasa.....

Școala.....

Răspunsuri:

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

7.....

8.....

9.....

10.....

Povestea Raniei

Din Africa până în Oceania, de la Marea Mediterană până în Asia, cu toții ați auzit, probabil, povestea Raniei Derweesh...

A fost odata ca niciodată, acum mulți ani, într-un sat uitat de lume, o fată de optsprezece ani, pe nume Rania. Ea locuia în satul Mihusim Minh, care înseamnă fără speranță” în arabă. Mihusim Minh era locuit de puține familii. Acolo nu erau școli, spitale sau magazine, deci educația și informarea erau foarte limitate pentru locuitori. Aceștia nu își puteau permite multe și nu se mulțumeau cu ce aveau. Cel mai bogat om din sat se simțea sărac, cele mai bune mâncăruri erau insuficiente și cele mai călduroase haine nu țineau de frig. Locuitorii își pierduseră de mult speranța la o viață mai bună. Vecinii nu se înțelegeau între ei și nu era niciodată pace în sat, se vorbeau de rău pe ascuns și se furau unii pe alții zi și noapte. Nimeni din Mihsim Minh nu plecase din sat vreodată sau, dacă au plecat, nu s-au mai întors. Crezând că norocul va bate la ușă, cu toții au rămas să sufere.

Erau doar două tinere în sat, acestea fiind două – surori, Rania și Dalia. Fatima și Ahmed, părinții fetelor, erau oameni răi și egoiști care nu dădeau importanță educației. Ei nu au crezut niciodată că norocul lor blestemat se va putea schimba vreodată.

Dalia era sora mai mare de douăzeci și unu de ani, ea semăna cu mama ei, fizic și psihic. Era înaltă cu părul șaten, lung și drept. Ochii ei erau un negru plictisitor și avea fața palidă, fără niciun pic de culoare în obraji. Dalia nu ieșea cu nimic în evidență față de ceilalți locuitori. Nu a interesat-o niciodată să se informeze, nu a vrut să știe mai multe decât ceilalți.

Nu putem spune asta și despre Rania, ea era înaltă, cu părul negru și scurt. Avea fața rotundă și ochii ei erau o de nuanță de maro încântătoare. Pielea ei era mult mai închisă decât a celorlalți și obraji ei

erau întotdeauna de o nuanță frumoasă de roșu. Pe ea mereu a interesat-o educația și dreptul de a se putea informa, pune mereu întrebări la care nimeni nu putea răspunde și, la vârsta ei, (adică, optsprezece ani), a ajuns la concluzii foarte inteligente iar după o vreme nimeni nu o mai înțelegea.

Rania era curioasă, voia să afle dacă mai sunt oameni în afara satului, voia să înțeleagă de unde au aparut oamenii, dar cel mai mult își dorea să cunoască oameni care o pot înțelege. În fiecare seară, după apusul soarelui, când fetele erau trimise la culcare, Rania citea pe furiș, citea cărți în limba araba, primite în secret de către bunicul ei înainte să moară.

Într-o dimineață, întrebările din capul ei au devenit dorințe. Iar atunci când a văzut-o pe mama ei venind de la o discuție cu doamna Mariam, vecina ei, a întrebat-o:

- Mama dragă, așa putea pleca dincolo de satul nostru? Așa vrea să găsesc un răspuns întrebărilor mele.

- Nici să nu te gândești! răspunde mama ei furioasă și o trimise la culcare.

De dimineață, toată familia trebuia să fie trează înainte de ora șase, pentru a începe plantarea orezului. Boabele de orez erau

singurele alimente ce țineau familia Derweesh în viață.

Din zori, familia muncea greu în soarele puternic până la apusul soarelui. Rania era certată mereu pentru că nu se putea trezi destul de devreme după nopțile petrecute citind.

Era o zi gălăgiosă, un lucru neobișnuit în Mihusim Minh, și, din senin, ușa casei se deschide. În fața acesteia apăru doamna Mariam.

- A venit un străin! strigă ea.

- Și ce caută la noi? întreabă Fatima.

- A venit un om bătrân, un străin. Este afară. Nu știu de ce a venit aici, presupun că vrea să își vândă marfa, dar nu a nimerit bine la noi. Răspunde doamna Mariam nesigură.

- Și ce vinde? întreabă Rania curioasă.

- Cărți, cu un ban de aur fiecare carte, din câte am înțeles! Nu cred că vecinii ar da toată averea casei pe așa chestie nefolositoare, nici să citim nu prea știm...

- Mai este aici? o mai întreabă Rania.

- Nu este treaba ta! Tu ce cauți aici la ora asta? Du-te și adună orezul pentru cină! Fatima, auzind discuția Raniei cu doamna Mariam, a intrat în casă și a trimis-o pe fată afară.

Rania a plecat, pentru a nu o supăra pe mama ei. Dar ea nu a mers în curte pentru a culege orezul, ci s-a dus să vorbească cu străinul misterios, și într-adevăr, după spusele doamnei Mariam, un om cu față blândă și necunoscută era în fața casei lor. Rania a mers să-i vorbească.

- Bună ziua! Mă numesc Rania și aș fi interesată să cumpăr o carte de la dumneavoastră.

- Ce carte dorești? Se interesă bătrânul om.

- În ce limbă sunt cărțile dumneavoastră?

- Am cărți în arabă, în japoneză, în engleză sau în rusă. Am și culegeri de matematică, dacă dorești.

Rania nu mai auzise de limba rusă sau de cea japoneză, voia să afle cât mai multe și era dispusă să îi plătească străinului banul de aur.

- Cărți de geografie nu aveți? Aș vrea una care conține hărți și multe informații, întreabă Rania.

- Am și o carte de geografie, vreau un ban de aur pentru ea, spune bătrânul.

Rania s-a gândit bine, știa că un ban de aur însemna jumătate din averea casei. Dar cartea de geografie ar putea-o ajuta să plece din sat într-un loc mai bun.

După ce a stat puțin pe gânduri, fata a decis să se furișeze înapoi în casă pentru a lua bănuțul de aur. Într-un bol de lut erau puse două monede de aur: toată averea casei. Rania a luat o monedă și a fugit înapoi afară, fără să fie observată.

Rania a cumpărat cartea de geografie și a observat că Mihusim Minh nu era nicăieri de văzut pe harta lumii. Dar a văzut că râul din interiorul satului se numește râul Iordan și că Mihusim Minh se află în țara numită Iordania.

După apusul soarelui, Rania își făcuse bagajul și era pregătită pentru plecare. Ea trebuia să fie foarte atentă și să rămână neobservată la ieșirea din sat. Lucru ce nu era greu, deoarece, după apusul soarelui, toți vecinii își vedeau de treaba lor, adunând orezul pentru cină. Nu era mult de mers prin sat. Se făcuse deja noapte și drumul parcă nu se mai sfârșea, Rania era obosită, dar nu avea unde să înnopteze, așa că a continuat să meargă. După apusul soarelui, Rania a observat că drumurile erau diferite, erau pavate. Totul era diferit, Rania intrase în Aaman, capital Iordaniei. În Aaman locuia și familia regală, singurii oameni care o puteau ajuta pe Rania.

Palatul regelui se putea vedea de la o distanță mare, arăta exact ca și în poveștile citite de Rania. A intrat curajoasă în palat și a cerut să vorbească cu regele. A intrat într-o sală imensă, chiar mai mare decât Mihusim Minh. Acolo, pe un tron, stătea regale, curios să afle de ce o tânără a cerut să vorbească cu el.

Rania i-a povestit regelui despre călătoria obositoare, despre satul Mihusim Minh, despre dorința ei de a putea merge la școală și despre vecinii ei. Regele a ascultat și a așteptat să termine de vorbit, fără să o întrerupă. La sfârșit, regelui nu-i venea să creadă că Rania, o tânără de optsprezece ani, a putut străbate atâta drum pentru a se salva nu numai pe ea, dar și pe familia și pe vecinii ei nepăsători.

Dupa discuție, Rania s-a întors acasă, împreună cu regele. Rania i-a demonstrat regelui că spusele ei erau adevărate. Înconjurând râul Iordan, ajungi în Misuim Minh, satul uitat de lume în care Rania s-a născut. Fatima a fost foarte bucuroasă și, pentru prima oară, a îmbrățișat-o pe fiica ei. Până și Ahmed a fost încântat de reîntoarcerea Raniei, chiar dacă voia să își țină sentimentele ascunse.

Vecinii nu știau că străinul adus de Rania era chiar regele țării. Nu a fost ușor, dar, după un timp, au înțeles că regele conduce țara în care Misusim Minh se afla.

Familiile din sat au plecat împreună cu regele înapoi în Aaman. Regele le-a asigurat o locuință decentă în capitală. Rania a intrat la cea mai bună universitate din țară și a putut face față materiilor grele, obținând note foarte bune. Dalia a fost angajată de către rege în grădina regală, împreună cu familia ei și cu foștii vecini.

În final, s-a observat o schimbare din partea tuturor: vecinii se respectau reciproc și au învățat să se ajute între ei la nevoie. Între timp, mulți oameni au aflat despre călătoria și curajul Raniei.

Acum, Rania are 28 de ani și este tratată cu respect oriunde ar călători. Rania a luptat toată viața ei pentru dreptul la informare, iar acum este un exemplu pentru toți. Au fost scrise multe povești false despre cum a ajuns Rania faimoasă, dar eu tocmai ți-am povestit-o pe cea adevărată...

**Rania Derweesh,
clasa a VII-a A**

UN PROIECT EDUCATIV JUDEȚEAN DE MARE SUCCES, ÎNȚIAT DE ȘCOALA DIN CHITILA*

Proiectul de tip transcurricular, **„Sunt suflet în sufletul neamului meu”**, demarat în școlile din județul Ilfov la propunerea și sub coordonarea **prof. dr. Ioan Gheorghișor**, de la Școala Gimnazială „prof. Ion Vișoiu” din Chitila, în pateneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și cu Casa Corpului Didactic

Ilfov, a avut ca obiectiv general valorificarea, în cadrul unui context cultural, a limbajului literar și muzical, în vederea formării și modelării personalității elevilor, având ca sursă opera poetică a unui mare scriitor – în cazul de față, George Coșbuc, de la a cărui naștere s-au împlinit 150 de ani.

În centrul activității s-a aflat **un concurs literar-artistic**, care s-a adresat elevilor și profesorilor de limba și literatura română din învățământul ilfovean. Acesta, ca, de fapt, întreaga activitate la care ne referim, a inclus trei etape: o fază pa școală, care a desemnat echipajele participante la etapa superioară, cea zonală. Câștigătorii de la această din urmă fază au acces în etapa județeană, care s-a desfășurat la Casa de Cultură „Tudor Arghezi” din orașul nostru pe 25 noiembrie 2016. Probele concursului au solicitat din plin memoria concurenților, cărora li s-a cerut să răspundă la întrebări legate de viața și opera autorului celebrului poem „Nunta Zamferei” și să recunoască titlurile unor poezii dintr-un set de zece creații lirice aparținând marelui clasic ardelean. Concursul a vizat însă și talentul de recitator, căci unul dintre membrii fiecărui echipaj aflat în competiție a avut sarcina să recite un poem de Coșbuc. A

treia probă a concursului, desfășurată chiar în timpul desfășurării acestuia, a avut ca

În ceea ce privește **rezultatele** de la primele două etape ale concursului, la etapa pe școală, în Chitila au câștigat elevii din **clasele a VI-a B și a VII-a A**, care au reprezentat școala la faza județeană, unde s-au comportat remarcabil. După proba de baraj, elevii care au reprezentat clasa VII-a A au ocupat locul al doilea, celălalt echipaj al școlii noastre (al clasei a VI-a B) a primit o mențiune). Concursul a fost câștigat de elevii de la Liceul „Ioan Petruș” din Otopeni.

În afara amintitului concurs,

acțiunea a mai cuprins prezentarea unui **studiu critic** despre George Coșbuc (la Chitila, el a fost prezentat de domnul profesor Ioan Gheorghișor, doctor în literatură), **recitări ale unor creații lirice**

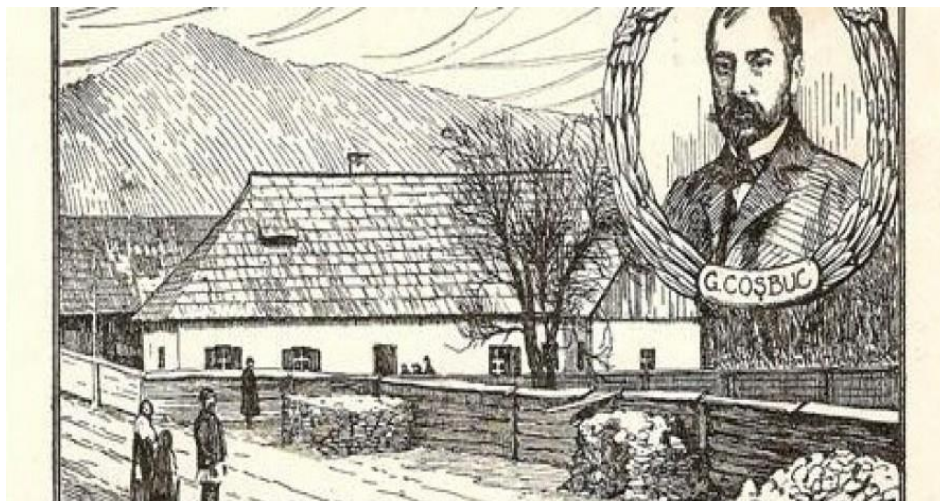
scop evaluarea talentului la creație plastică al unui membru al fiecărei echipe.

coșbuciene, interpretarea unor **melodii compuse pe versurile marelui poet** (*La oglindă, Numai una, Lordul John, A venit un lup din crâng*), **dramatizări tematiche, expoziții de desene, lucrări de artă populară**, realizate de elevii ilfoveni, având ca sursă de inspirație opera popularului „poet al țăranimii”.

Amenajarea spațiilor în care s-a derulat proiectul –peste tot în școlile din județ, minunatele costume populare cu care erau îmbrăcați mulți participanți, diplomele și premiile oferite de sponsori au întregit o superbă activitate, ale cărei obiective au fost atinse, credem noi, în totalitate.

****Material publicat de noi și în ziarul local „Chitila azi”.***

GEORGE COȘBUC, IERI ȘI AZI

Poet foarte popular, mai ales în rândul țărănimii române, și neinfluențat în niciun fel de creația eminesciană, **George Coșbuc** poate fi inclus în același perimetru liric în care se mai situează Ion Pillat, Octavian Goga, Vasile Voiculescu sau Radu Gyr. El nu aparține poeziei moderne nici prin prozodie, care, la Coșbuc are mereu ritm și rimă, și nici prin speciile abordate, cum ar fi idila sau balada, în care poetul refuză subiectivismul. „G. Coșbuc nu se exprimă niciodată pe sine. Idilele lui sunt, s-a spus, mici scenete, reprezentări obiective ale unor persoane și evenimente din satul de

altădată”¹ observă Nicolae Manolescu. Totuși, adaugă criticul citat „poetul nășăudean este el însuși mai cu seamă când este un altul”².

Tudor Vianu constată că lui Coșbuc „îi plăcea să pornească de la teme istorice sau legendare, de la situații reale de viață. Chiar expresia sentimentelor individuale se organizează la el prin mijlocirea unui <rol> sau sub o <maskă>”³.

George Coșbuc scria o poezie care are în vedere *ocazionalul* și revelează sentimentele unei comunități, neavând pretenția intimității. „Poetul țărănimii” crea versuri care se cereau recitate, pentru

¹ Nicolae Manolescu, „G. Goșbuc, azi”, *România literară*, nr.41/2016, p. 3.

² Ibidem.

³ Tudor Vianu, *Studii de literatură universală și comparată*, ediția a II-a, București, Editura Academiei RSR, 1963, p. 598.

că aveau un limpede caracter oral. Dacă lumea în care a trait Coșbuc recepta cu lejeritate și entuziasm idilele cu flăcăi într-o permanentă tentativă de a obține cât mai multe săruturi de la fetele sfioase, pentru tinerii din satul de azi scenele din poeziile lui Coșbuc nu mai înseamnă aproape nimic.

Poezia extrem de muzicală a acestui versificator genial a făcut din George Coșbuc cel mai popular poet roman câtă vreme a trait. În perioada interbelică și mai apoi, lirica sa a intrat însă într-o relative uitare. G. Călinescu găsește că această uitare „numaidecât după moarte” este „explicabilă”, dar „injustă”⁴.

Renumitul critic literar consideră că „marea inegalitate a operei”, dar și „triumful anecdoticului”⁵ au contribuit decisive la căderea din vârful ierarhiei lirice românești a celui care s-a dovedit „nu rareori și un poet mare, profund original”, precum și „un desăvârșit tehnician”⁶.

Opera poetică a lui George Coșbuc *asociază deseori esteticul eticului și etnicului*. Ea are valoare doar câtă vreme caracterul obiectiv, ruralul și satul ardelean cu tipologia sa sunt luate în calcul. Coșbuc înseamnă o sumă de elemente: sociale, morale, psihologice și anecdotice. Daniel Cristea-Enache consideră că „a-l epura pe Coșbuc” de acestea „ar duce la o depozitare a poetului de el însuși”⁷. Faptul că a ilustrat cu precădere satul transilvănean nu a diminuat totuși cu nimic doza de receptare a liricii sale în alte regiuni ale țării noastre. Coșbuc a fost prețuit de un întreg popor și pentru faptul că *a evitat să folosească un limbaj regional* în poezia sa. Accesibilitatea vocabularului poetului ardelean a fost unul dintre atuurile popularității sale în Moldova sau în Muntenia.

⁴ Călinescu, George, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, București, Editura Minerva, 1982, p. 586.

⁵ Ibidem.

⁶ Ibidem, p. 590.

⁷ Daniel Cristea-Enache, „Fără epurări”, *România literară*, nr. 41/2016, p. 10.

Faptul că au intrat în memoria publicului cititor atâtea versuri coșbuciene se explică și prin aceea că sunt de-a dreptul *sentențioase*. Ion Pop observă că poetul s-a orientat „spre tipare și arhetipuri, spre permanențe și eternități, îndreptându-și cugetarea, discursul către formula sentențioasă, gnostică, iar ansamblurile textuale către construcția parabolică, pilduitoare”⁸. Puțini dintre noi nu cunosc pasaje ori sintagme lirice precum cele pe care le vom cita mai jos: „Din codru rupi o rămurea/ Ce-i pasă codrului de ea,/Ce-i pasă unei lumi întregi/ De moartea mea!”; „O luptă-i viața, deci te luptă/ Cu dragoste de ea, cu dor”; „Sunt suflet în sufletul neamului meu/ Și-i cânt bucuria și-amarul”; „Viața asta-i bun pierdut/ Când n-o trăiești cum ai fi vrut” etc.

Poet solar, asemenea lui Alecsandri, dar total diferit în abordare, George Coșbuc a preferat *idilicul*. Până și într-o poezie ca „Iarna pe uliță”, poetul ardelean nu este interesat de farmecul anotimpului, ca „bardul de la Mircești”, ci de „spectacolul unde elementele umane ori cele naturale se grupează conflictual”⁹.

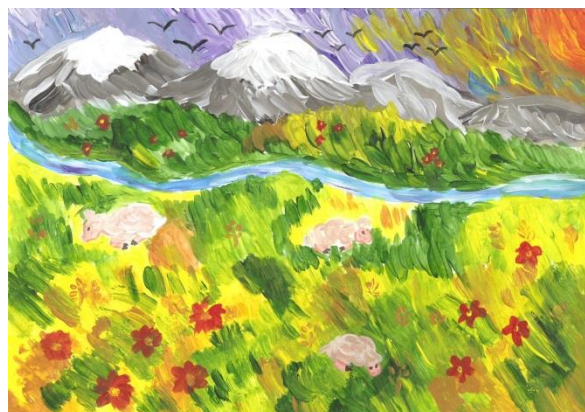
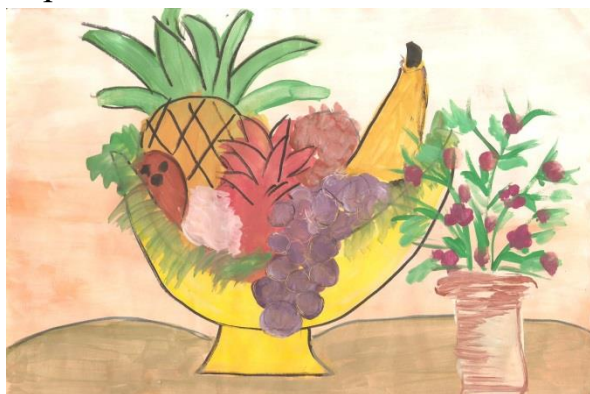
Totuși, *George Coșbuc e un orășean, nu un țăran*, cum îl considera Gherea. Vladimir Streinu, N. Manolescu și Petru Poantă au remarcat acest lucru. Ba, mai mult, el este un poet livresc, un cărturar ale cărui idei poetice pornesc de multe ori din literatură. Poetul „asimilează modul idilic de percepție al orășeanului față de realitățile țăărănești”¹⁰, consider Vladimir Streinu.

⁸ Ion Pop, „Cu gândul la G. Coșbuc”, *România literară*, nr. 41/2016, p. 13.

⁹ Petru Poantă, *G. Coșbuc-poetul*, București, Editura Demiurg, 1994, p. 42.

¹⁰ Vl. Streinu, *Poezie și poeți români*, București, Editura Minerva, 1983, p.165.

„Țăranii sunt orașeni costumați; idilismul e rezultatul unei dispoziții artistice”¹¹, remarcă, în acest sens, și N. Manolescu. „G. Coșbuc e un actor, un interpret, intrând în pielea unor personaje, spre a le reproduce comportamentul și vorbirea”¹², mai spune criticul citat. Spectacolul e susținut și de faptul că „idilele coșbuciene au o structură dialogată”¹³, după cum remarcă Petru Poantă.

S-a spus despre George Coșbuc că a intenționat să scrie o epopee a satului transilvănean. Proiectul nu a avut finalitate, poetul reușind totuși să creeze *două capodopere*: „Nunta Zamfirei” și „Moartea lui Fulger”. „Cert este că nu atât epopeea ca gen îl interesa, cât întemeierea unei mitologii poetice românești”¹⁴, consideră Petru Poantă. Ceea ce nu e puțin lucru.

Prof. dr. IOAN GHEORGHIȘOR

¹¹ N. Manolescu, „Poezia lui George Coșbuc”, *Steaua*, nr.1/1978.

¹² Ibidem.

¹³ Petru Poantă, op. cit., p. 35.

¹⁴ Ibidem, pp. 26-27.

CONCURSUL LITERAR-ARTISTIC JUDEȚEAN

SUNT SUFLET ÎN SUFLETUL NEAMULUI MEU

ÎNTREBĂRILE CONCURSULUI, ETAPA PE ȘCOALĂ

1. La 20 septembrie 1866 se naște în satul Hordou, lângă Năsăud, George Coșbuc. Este al optulea născut dintre cei nouă copii ai familiei. Care era prenumele mamei poetului?
2. *Nunta Zamfirei* este capodopera lui Coșbuc. Ea a fost publicată la 24 mai 1889 în revista *Tribuna*. Cum se numește satul în care poetul a scris creația în discuție?
3. În 1893 apare apreciatul volum de debut al lui George Coșbuc, *Balade și idile*. Dar, tot în acest an, începe proces literar Coșbuc, care va dura aproape zeci de ani. De ce anume este acuzat poetul de un obscur poet botoșănean?
4. Una dintre poeziile lui Coșbuc care a fost foarte îndrăgită de cititorii români este *Mama*, publicată în anul 1894 în revista *Vatra*, condusă de poet alături de alți doi mari scriitori români. Unul este Ioan Slavici. Care este numele celuilalt?
5. În ce an a apărut cel de-al doilea volum al lui Coșbuc, *Fire de tort*?
6. Un număr din 1905 al revistei *Luceafărul* este dedicat lui George Coșbuc. Precizați despre care număr este vorba?
7. Unicul fiu al poetului George Coșbuc moare, în 1915, într-un accident de automobil petrecut într-o localitate din Oltenia. Care este prenumele fiului său?
8. În 1918, George Coșbuc se stinge prematur din viață. Academia Română hotărăște ca președintele acesteia să rostească o cuvântare funebră în numele acesteia. Cine era președintele atunci Academiei?

RĂSPUNSURI

1. Maria; 2. Gura Râului;
3. Este acuzat de plagiat; 4. I. L. Caragiale; 5. 1896; 6. Numărul 8; 7. Alexandru; 8. I. Bogdan.

Notă: Desenele inserate în revistă aparțin elevilor școlii noastre.

SONDAJ DE COPIL

1. *Ce loc din orașul Chitila îți place mai mult?*

- a) Parcul Dendrologic
- b) școala noastră
- c) casa de cultură
- d) cartierul Rezidenz
- e) cartierul Chitila

2. *Ce floare ți se pare cea mai frumoasă?*

- a) trandafirul
- b) laleaua
- c) crinul
- d) garoafa
- e) crizantema

3. *Care este animalul cel mai simpatic?*

- a) ursul
- b) iepurele
- c) pisica
- d) câinele
- e) căprioara

4. *Câte luni dintr-un an ți-ai dori să fii în vacanță?*

- a) șapte
- b) șase
- c) cinci
- d) trei
- e) două

***Variantele subliniate au întrunit cele mai multe voturi.
Voi cum ați fi răspuns?***

Sponsorul acestui număr:

